

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ТОРГІВЛІ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
Людмила КРУКЕВИЧ
«11» _____ 2022 р

**ПРОГРАМА
ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ДЛЯ ВСТУПНИКІВ
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

РОЗГЛЯНУТО
на засіданні циклової комісії
соціально-гуманітарних дисциплін
Протокол № 6
від «11» _____ 2022 р
Голова циклової комісії
Ольга ОЛЬГА МАЗУРОК

Тернопіль 2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для вступного екзамену розроблено на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури з урахуванням чинних програм з української мови для 5-9 класів (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804) та програм для профільного навчання учнів 10-11 класів (рівень стандарту, наказ Міністерства освіти і науки України від 14.07.2016 № 826).

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Українська мова» («Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення») та «Українська література» («Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII - початку XX ст.», «Література XX ст.», «Твори українських письменників - емігрантів», «Сучасний літературний процес»).

Мета й завдання вивчення української мови та літератури визначені державною програмою з української мови та літератури, яка водночас визначає основний зміст навчання і вимоги та критерії оцінювання його результатів.

Основна мета вивчення української мови та літератури у навчальних закладах України на сучасному етапі полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови - її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Тематичний план дисципліни «Українська мова»

№ з/п	Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки
1	Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні <i>[e], [u], [o]</i> в коренях слів. Сполучення <i>йо, ьо</i> . Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови	<i>Абітурієнт</i> повинен вміти: розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у- в, і-й</i> ; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
2	Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. <i>Омоніми</i> . Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни, Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	<i>Абітурієнт</i> повинен пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3	Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	<i>Абітурієнт</i> повинен визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4	Морфологія Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок Іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням і уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
5	Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням;

		Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників	утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізнати правильні форми прикметників від помилкових
6	Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнати правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
7	Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
8	Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i> , <i>-то</i>). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідмін. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но</i> , <i>-то</i> . Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема, відрізнати їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на <i>-но</i> , <i>-то</i> в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
9	Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на <i>-о</i> , <i>-е</i> , утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом,	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно

		окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	використовувати прислівники в мовленні
10	Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки
11	Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати вигуки й правильно їх писати
12	Синтаксис Словосполучення	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
13	Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	<i>Абітурієнт</i> повинен розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
14	Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком	<i>Абітурієнт</i> повинен визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
15	Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
16	Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно

		головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
17	Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
18	Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
19	Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
20	Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення: його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
21	Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
22	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполуч-	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно

	никового зв'язку		доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
23	Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	<i>Абітурієнт</i> повинен вміти замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
24	Стилістика	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	<i>Абітурієнт</i> повинен розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в комунікативному процесі для оптимального досягнення мети спілкування
25	Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	<i>Абітурієнт</i> повинен уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

Тематичний план дисципліни «Українська література»

1	Усна народна творчість	Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри, віють буйні», «Засвіт встали козаченьки», історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль» Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку» Балада «Ой летіла стріла»	<i>Абітурієнт</i> повинен вміти: - розрізняти види й жанри усної народної творчості: різновиди календарно-обрядових пісень (щедрівки, колядки, веснянки, русальні, купальські і жниварські пісні); суспільно-побутові, історичні й родинно-побутові пісні; думи, балади; визначати провідні мотиви творів усної народної творчості, їхні художні особливості; - розрізняти літературні роди, види й жанри; - співвідносити літературний твір із відповідним літературним напрямом, стилем, течією; визначати тему, ідею, проблематику літературних творів; характеризувати літературних героїв, коментувати їхні вчинки; визначати художні образи і їхню роль у літературному творі; упізнавати літературних героїв за їхніми цитатними характеристиками й репліками; орієнтуватися в сюжетах літературних творів; визначати: сюжетні й позасюжетні елементи літературних творів, їхні композиційні особливості; визначати провідні мотиви ліричних творів; аналізувати мову літературного твору; знаходити художні засоби й визначати їхню роль у літературних творах; співвідносити фрагмент літературного твору з його назвою та автором; співвідносити письменників з фрагментами їхніх творів, а також з висловами митців та літературних критиків про них та їхні твори; знати псевдоніми й справжні імена письменників, належність їх до літературних епох, шкіл, угруповань; визначати місце і роль письменника в літературному процесі; пояснювати поняття «розстріляне відродження», «київські неокласики», «працька школа поетів», «шістдесятництво», «дисидентство»; - орієнтуватися в основних
2	Давня українська література	«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів» .	
3		Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому, місту — звичай і права...», «Бджола та Шершень»	
4	Література кінця XVIII початку XX ст.	Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка»	
5		Тарас Шевченко. «Катерина», «Кавказ», «Сон («У всякого своя доля;...»», «І мертвим, і живим, і ненародженим... », «Заповіт».	
6		Пантелеймон Куліш. «Чорна рада».	
7		Іван Нечуй-Левицький « Кайдашева сім'я»	
8		Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1,4 частини)	
9		Іван Карпенко-Карий «Мартин Боруля»	
10		Іван Франко. «Захар Беркут», «Чого являєшся мені у сні?...», «Мойсей»	
11		Михайло Коцюбинський. « Тіні забутих предків», «Intermezzo»	
12		Василь Стефаник «Камінний хрест»	
13		Ольга Кобилянська. «Valse mélancolique»	
14		Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня»	
15		Микола Вороний. «Блакитна Панна»	
16		Олександр Олесь. «Чари ночі», «0 слово рідне! Орле скутий!...»	
17		Павло Тичина. «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить... », «0 панно Інно...»	
18		Максим Рильський. «У теплі дні збирання винограду...»	
19		Микола Хвильовий. «Я (Романтика)»	
20		Володимир Сосюра. «Любіть Україну!»,	
21		Валер'ян Підмогильний «Місто»	
22		Юрій Яновський. «Майстер корабля»	
23		Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом»	
24		Микола Куліш. «Мина Мазайло»	
25		Богдан-Ігор Антонич. «Різдво»	
26		Олександр Довженко. «Зачарована Десна»	
27		Андрій Малишко. «Пісня про рушник»	
28		Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти - людина?», «Задивляюсь у твої зіниці...», «Лебеді материнства»	

29		Василь Голобородько. «Наша мова»	тенденціях розвитку сучасної літератури; <i>Абітурієнт</i> повинен знати такі теоретико-літературні поняття: - літературні роди: драма, епос (ліро - епос), лірика; її тематичні різновиди та жанри: інтимна, громадянська (патріотична), пейзажна, філософська; верлібр, ліричний вірш, пісня, послання, сонет; - епос та його жанри: новела, повість, роман, різновиди повісті та роману, усмішка; - драма та її жанри: власне драма, драма-феєрія, комедія, трагікомедія - ліро-епос та його жанри: байка, балада, дума, історична пісня, поема; - літературні напрями, стилі, течії: бароко, класицизм, реалізм, модернізм (експресіонізм), імпресіонізм, символізм, неокласицизм, неоромантизм, постмодернізм як явище в сучасному літературному процесі; ліричний герой, персонаж, прототип, художній образ; - тема, ідея, мотив, проблематика художнього твору; конфлікт у драматичному творі; композиція художнього твору (сюжет, сюжетні й позасюжетні елементи); - види комічного: бурлеск, гротеск, гумор, іронія, сарказм, сатира, травестія; - художні засоби: алегорія, алітерація, алюзія, анафора, антитеза, асонанс, гіпербола, епітет (постійний епітет), епіфора, інверсія, метафора, метонімія, оксиморон, паралелізм, персоніфікація, порівняння, рефрен, риторичне звертання, риторичне запитання, символ, тавтологія
30		Олесь Гончар. «Модри Камень»	
31		Григорій Тютюнник. «Три зозулі з поклоном»	
32		Василь Стус. «Господи, гніву пречистого...»	
33		Іван Драч. «Балада про соняшник»	
34		Дмитро Павличко. «Два кольори»	
35		Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать...», «Маруся Чурай»	
36		Іван Багряний. «Тигролови»	
37		Євген Маланюк. «Уривок з поеми»	
38	Сучасний літературний процес (к. XX – поч. XXI)	Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм, як літературне явище	

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ АБІТУРІЄНТІВ

Тест складається з трьох частин: **I** частина містить 20 завдань закритої і відкритої форми з української мови, **II** частина — **12** завдань з української літератури закритої і відкритої форми. Частина **III** передбачає написання власного висловлення. Текст обсягом до 100 слів екзаменатори не перевірятимуть. Результат залежатиме від загальної кількості правильних відповідей, зазначених у бланку, та якості написання власного висловлення.

Загальна кількість завдань - 33. Правила виконання зазначені перед завданнями кожної нової форми. Максимальна кількість балів - 200. Час виконання - 180 хвилин.

ОЦІНЮВАННЯ вступного іспиту з української мови та літератури:

Бали, отримані на вступному іспиті, обраховуються за 12-бальною шкалою і переводяться до значення 200-бальної шкали за такою схемою:

0,5 - Не склав	4,5- 106,3	8,5- 156,7
1,0 - Не склав	5,0- 112,6	9,0- 163,0
1,5 - Не склав	5,5- 118,9	9,5- 169,3
2,0 - Не склав	6,0- 125,2	10,0- 175,6
2,5 - Не склав	6,5 -131,5	10,5- 181,9
3,0- Не склав	7,0- 137,8	11,0- 188,2
3,5- Не склав	7,5- 144,1	11,5- 194,5
4,0 - 100,0	8,0-150,4	12,0 - 200,0

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О.М., Чуріна В.Ф. Українська мова. Збірник диктантів, 9 клас. – К.: Грамота, 2016.
2. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б.. Українська мова: Підручник (академічний рівень). – К.: Зодіак-ЕКО ВД, Освіта, 2010-2011.
3. Джерела пружно б'ють: Хрестоматія з української літератури для 9 класу/ Уклад. Борис Степанишин. - К.: Арт-Освіта, 2004.
4. Дияк О.В, Прудка В.М. Українська мова. Довідник для абітурієнтів та школярів.- К.: Літера ЛТД, 2011.
5. Жовтобрюх В.Ф. Українська мова. Рівень стандарту. Комплексний зошит для контролю знань., 10-11 класи. – К.: Ранок, 2011.
6. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів. Навч. посіб. – 4-те вид., допов.- К.: Вища школа, 2003. 7. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум, К.:Вища школа, 2008.
7. Лобода В.В., Скуратівський В.Л. Українська мова в таблицях: Довідник. – К., 2008.
8. Новосьолова В.І., Скуратівський Л.В., Плетньова Л.В. Українська мова: збірник тестових завдань для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання. – К.: Генеза, 2009.
9. Орфографічний словник української мови. – К.: Довіра, 1994.
10. Словник-довідник правопису та слововживання //За ред. В.М. Русанівського. – К., 1996.
11. Словник труднощів української мови/ За ред. С.Я. Єрмоленко. – К., 1989.
12. Українська мова: Збірник диктантів для випускних екзаменів. - К., 2010.
13. Український правопис/ НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні, Ін-т української мови. – К.: Наукова думка, 2012.
14. Українська література: Хрестоматія нововведених творів за програмою 2002 року: У 3-х част./Автор-упорядник Р.В.Мовчан. - Частина третя (9 - 11 класи). - К.: Генеза, 2003.
15. Українська література: Хрестоматія для 10 класу середніх загальноосвітніх навчальних закладів/ Упоряд. П.П. Хропко, В.Ф.Погребенник. - К.: Ковчег, 2003.
16. Українська мова і література - завдання та відповіді зовнішнього незалежного оцінювання 2008 року.
17. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів / Авраменко О. – К: Грамота, 2017.
18. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів / Глазова О. П.– Харків: Вид-во «Ранок», 2017.
19. Шевчук С.В. Українська мова. Збірник диктантів (навч. посібник). Вища школа, 2002.
20. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2002. 22. Ярмоленко С.Я., Сичова В.Т. Українська мова. 11 клас: Підручник (рівень стандарту). – К.: Грамота, 2011.